



Democratitzar l'economia per avançar en igualtat

Manifest Unitari del PSUC viu, Espai Comunista i la JSUC davant l'1 de Maig de 2023

La classe obrera pateix les conseqüències de l'onada inflacionària més gran i devaluació salarial en 40 anys. Tot i això, el principal motiu de la pujada dels preus és deguda a l'increment dels beneficis empresarials, per augmentar els seus marges i incrementar la rendibilitat del capital que ha suposat que les empreses de l'IBEX 35 guanyessin més de cinquanta-sis mil milions d'euros al 2022, un 35% més que l'exercici anterior a costa de les esquenes de la classe treballadora, com també de les conseqüències provocades per la Guerra de Ucraïna.

Aquestes enormes pujades de preus, especialment de la cistella de la compra, se sumen a la resistència i el bloqueig patronal en els convenis i la negociació col·lectiva, cosa que significa una enorme devaluació dels salaris. Davant d'aquest gran increment dels preus i la carestia de la vida, sobretot des de principis del 2021, el sindicalisme de classe i el moviment obrer fa temps que es mobilitzen i organitzen el conflicte per aconseguir pujades salarials lligades a l'IPC amb clàusules de garantia salarial per no perdre poder adquisitiu. Per això, cal seguir mobilitzant-nos per aconseguir conjuntament amb els sindicats de classe CCOO i UGT l'objectiu de **“pujar salaris, baixar preus, repartir beneficis”**.

Han estat moltes les vagues sectorials (des de l'any passat els conflictes laborals van augmentar un 20%) que han marcat el camí amb el seu exemple de lluita, des de la del metall de Cadis, a la de Cantabria, Barcelona o Lleida, la d'educació a Catalunya, i fins i tot la mobilització d'altres sectors tradicionalment més precaritzats i menys sindicalitzats (hàbitat, Primark, etc.), per millorar els seus salaris i condicions de vida. Tots aquests exemples demostren la importància d'estar organitzats, de participar als sindicats de classe i l'orgull que representa pertànyer a la classe obrera. Hem d'organitzar el conflicte als centres de treball per arrencar les plusvàlues al capital i per això i davant dels canvis tecnològics que venen, cal repartir l'ocupació, rebaixant la jornada laboral sense pèrdua salarial. La lluita de classes es dona a la mobilització i al conflicte social.

En aquest difícil context de successives crisis i dificultoses condicions de vida, hem de reivindicar les polítiques públiques de caràcter progressista que el govern de coalició on l'actitud d'Unidas Podemos hi han contribuït a reforçar la posició de la classe obrera i les organitzacions sindicals en la negociació col·lectiva, servint per fer trencar el bloqueig de la patronal en molts casos, sobretot, gràcies a la reforma laboral, amb la recuperació del dret a la ultraactivitat indefinida i la prevalença salarial dels convenis sectorials. Aquestes polítiques també estan obtenint importants èxits en creació d'ocupació digna i estable.



Tot i els constants crits de la dreta i la ultradreta, les dades es visualitzen amb xifres històriques, ja hi ha 20,4 milions de persones treballadores actives (la xifra més alta de la història), en incrementar-se d'un 10% a gairebé un 50 % la contractació indefinida, amb la pujada històrica més gran de l'SMI (un 47% fins a assolir els 1.080€ en 14 pagues), amb la persecució del frau laboral des de la inspecció de treball, amb la lluita contra la mercantilització i individualització de les relacions laborals , davant de la “uberització” del treball a través de la Llei Rider, amb el sosteniment i millora del sistema de pensions públiques.

La presència d'Unidas Podemos, juntament amb l'aliança amb les forces del bloc d'investidura i amb el sindicalisme de classe, especialment amb CCOO i UGT, han estat decisives per poder implementar mesures que han suposat un escut social per a les famílies del nostre país com la gratuïtat o l'abaratiment del transport públic, la baixada dels carburants, la limitació de la pujada dels lloguers al 2% i altres mesures, així com l'impost temporal a les grans fortunes (que ha aixecat les ires de la patronal, les energètiques i la banca), han ajudat a alleugerir les conseqüències de la crisi, i fins i tot, millorar les condicions de vida de la classe obrera i els sectors populars, sobretot dels més vulnerables (la joventut, les dones i les persones migrants), però això no és suficient, ja que els preus continuen molt alts, especialment els de productes de primera necessitat, a més dels efectes perniciosos per a les famílies treballadores en els préstecs i les hipoteques, a causa de les pujades constants dels tipus d'interès imposades pel BCE.

Encara queda molt de camí per recórrer i per això el PSUC viu, Espai Comunista i la JSUC, volem anar més enllà de l'Estat del Benestar i proposem avançar cap a un Estat que planifiqui democràticament l'economia en un sentit just i sostenible, per posar les bases d'una societat més igualitària, en direcció cap al socialisme. Per anar més enllà de la restringida redistribució de la riquesa, per canviar la correlació de forces amb propostes per Sumar totes les forces de l'esquerra transformadora, totes les lluites obreres, populars i socials sobre una base programàtica, com la recuperació de la gestió pública de la sanitat amb més recursos per a l'atenció primària, domiciliària i la salut mental, l'educació amb l'impuls a la recollida de signatures per presentar una ILP impulsada per la Federació d'Educació de CCOO perquè s'apliqui el 6% del PIB a Educació a Catalunya, amb la creació d'una banca pública, la remunicipalització dels serveis bàsics (aigua, electricitat, habitatge) i l'aplicació d'una renda bàsica universal a Catalunya.

És essencial democratitzar l'economia per avançar en igualtat

Visca la classe treballadora!

Visca el 1r de Maig!

PSUC viu

Espai Comunista

JSUC – Joventut Comunista

Barcelona, 1 de maig de 2023